

Peter og flaskeposten

På en sten nede ved vandkanten sad en dreng på 8-9 år og kiggede ud over vandet. Han hed Peter. Han var helt alene på stranden. Vejret var koldt og blæsende, men han var varmt klædt på, så det gjorde ham ikke noget. Han holdt meget af at sidde på den store sten. Han hørte havets brusen, mågeskrig og de regelmæssige bølgeslag. Han tænkte så godt her. Netop i dag sad han og tænkte på sin bedstefar, som døde for en måned siden. De havde jævnligt været her sammen. Mon bedstefar kunne se ham nu?

Mens han sad sådan i sine egne tanker, hørte han pludselig klirren af glas mod sten. Han så i retning af lyden, og hans ansigt lyste op. Han sprang derhen. Det var en flaske. Og der var et brev i! Tænk, han havde fundet en flaskepost. Det var utrolig spændende. Han tog flasken med hjem i varmen og fiskede forsigtigt brevet ud med en pincet. Det var skrevet med skråskrift, og det kunne han ikke så godt læse. Åh, hvor var det ærgerligt. Han løb ned ad trappen og ud i køkkenet. "Mor, mor - se, hvad jeg har fundet: en flaske med brev i. Jeg kan bare ikke læse det, for det er skrevet med skråskrift." "Nej, hvor spændende. Lad mig se engang."

Moderen satte sig ved bordet og glattede papiret ud. Det havde været foldet sammen mange gange for at kunne komme ned i flasken. Pludselig så hun helt bleg ud, og hun begyndte at græde, samtidig med at hun så glad ud. "Peter! Brevet er fra din bedstefar. Nu skal jeg læse det for dig:

Til findereren af flasken.

Jeg, Mads Jensen, kaster flasken med brevet i vandet i dag, den 3. april 1990. Det er stormvejr med fralandsvind. Jeg er gammel, og mit hjerte kan næsten ikke mere. Så når brevet læses, er jeg nok ikke mere på denne jord.

Mit store ønske er, at flasken bliver fundet af mit barnebarn, Peter, som jeg har gået så mange ture med langs stranden, og som holder så meget af at sidde på en helt bestemt stor sten ved vandkanten.

Hvis det er dig, der finder den, Peter, så skal du vide, at jeg holder så meget af dig. Jeg har nydt vore ture ved vandet utrolig meget.

Hvem der end læser brevet, så modtag mine bedste ønsker.

Med venlig hilsen

Mads Jensen"

Mor holdt Peter ind til sig. Det var helt fantastisk, at flasken var kommet ind netop her. Der var gået ca. seks uger, så brevet var skrevet ganske få dage, før bedstefar døde. Faktisk, husker mor, var det den sidste gang, han var ude at gå. Hans sidste tur var altså gået til havet. Hvor var det en smuk tanke af ham at sende flaskeposten.

Der er flere historier på Bodil Waldstrøms hjemmeside: www.bodilw.dk

Hvad Peter og hans mor ikke vidste, var, at bedstefar havde overværet det hele fra den åndelige verden. Han smilede tilfreds.